

Крѣсть си стори сѣкій момлѣкъ
И тихо заѣди
Сички редомъ, голѣмъ малѣкъ —
Всѣкъ прилично сѣди
Обѣдахж и станахж,
А никой — ни думж.
Сѣчива-та пакъ хванахж
Мастора продума :
„Хайде, булка, сѣбирете
„Щото й останало
„Тъ идете, пакъ гответе
„Догдѣ й еще рано.
Добрѣ, добрѣ, мастеръ, Добре,
Ный сичко ще свѣршимъ,
И вечеря пакъ ще доди —
Ный врѣме-то знаимъ.
„Хайде Дешке, хайде булинъ,
„Побѣрже сѣбирай
„Догдѣ й рано да отидемъ,
„Чи пакъ послѣ глѣдай.
А пажъ Дешка й пришепна :
„Буле, недѣй бѣрза
„Чакай малкѣ да ся скрѣхна
„И да ся привѣрза (1)
„Нѣ-л' гы видишь — всѣ сѣ момци
„И — какъ мило глѣдѣтъ ;
„Какъ ще кажіютъ тѣзъ планинци,
„Кога си отидѣтъ ? ...
„Хайде, хайде, ный у дома
„Ше да си прикажемъ
„Кога азъ и ты сама
„За туй ще говоримъ.
Дур' думахж тѣзи думи —
Мысади сѣбрахж,
И трѣгнахж, дѣнки, сами ;
Момци-тѣ останахж.

(1) Кѣрпата си на главѣтж.